

Mastrahvalir í Vestmannasundi

At mastrahvalurun er rovdjór tykjast bæði æður og teistar at hava sannað. Sunnudagin vóru seks mastrahvalir í Vestmannasundi

Summir av mastrahvalunum vóru so nær landi, at tú sást av vegnum beint niður á ryggin á teimum
Mynd: Edvard Joensen

Skjótt liðugt í Skopun

Umbyggingin av ferjuleguni í Skopun verður liðug fyrsta dagin, og Tróndur sleppur so upp á pláss aftur

Tróndur fer at sleppa »heim aftur« til vanligu ferjuleguna í Skopun um einar fjúrtan dagar ella so.

Arbeitt hevur verið upp á at umbyggja ferjuleguna í Skopun, soleiðis at hon kann brúkast til ta nýggju Sandoyarferjuna, sum er á veg. Meðan hetta arbeiðið hevur verið í gongd, hevur Tróndur lagt at

undir flakavirkinum.

Hendan skipanin er partur í samlaðu umbygginginum av øllum ferjulegunum, sum nýggja ferjan fer at brúka. Í august varð arbeitt á Gomlu-rætt, og tá sigldi Tróndur til Havnar sum í gomlum døgum.

Av havnadeildini hjá Landsverkfrøðinginum verður sagt, at arbeiðið í Skopun væntandi verður liðugt um hálvan oktober, og tá kann Tróndur so flyta aftur í vanligu leguna.

ej

Tróndur hevur ligið undir flakavirkinum, meðan arbeitt verður upp á ferjuleguna hinumegin

Mynd: Edvard Joensen

Gjøgnum eld og vatn

Í 67 ár hava slökkiliðsmenninir í Havn verið borgarunum til hjálpar, tá okkurt hevur verið áfamt

Sunnudagin 1. oktober varð føðingardagshald á Brandstøðini við Oyggjarvegin, har hátíðarhildið varð, at slökkiliðsmenninir í Havn í 67 ár hava farið gjøgnum eld og vatn og upp í el-streyrar at hjálpa fólki, vilstum kettlingum og annars øðrum, sum hava trøgt til eina hjálpanði hond.

Í samband við føðingardagin hevur Tórshavnar Slökkilið tikið upp aftur eina gamla siðvenju, sum eisini verður brúkt aðra-staðni, nevniliga at heiðra slökkiliðsmenn fyrri drúgvu og serliga tænastu.

A Brandstøðini finga fyra slökkiliðsmenn heiðurstek-in fyri at hava verið ávíst áramál í slökkiliðnum.

Andreas Sjóvará fekk 20 ára heiðurstekin, meðan Heiðrikur Christiansen, Hans David Hansen og Peter Seloy finga 10 ára tekin handað.

Peter Seloy hevur verið trý av árunum í slökkilið-num í Havn, meðan hann hini sjei hevur verið í Ka-lundborg.

Heiðurstekinini verða lat-in teimum, sum hava starv-ast í minst 10 ár sum

EDVARD JOENSEN

Oyrargjógv: Æður og teistar leikaðu sansaleys í, og grundin var sera sjónlig. Seks mastrahvalir komu spakuliga norður við Vága-landinum beint sunnan fyrri ferjuleguna við Oyrargjógv.

Fólk, sum komu í land av Ternuni hendan sunnudgin fyrrapart, varnaðust hval-irnar tætt undir landi. Nógvir bilar steðgaðu, og fólk fór út at síggja hesa sjáldsomu sjón.

Og tó verður látið at í Vágum, at hon er kanska ikki so sjáldsom kortini. Tvær ferðir fyrr í summar hava mastrahvalir verið á Sandavági, og sandavágs-menn søgdu, at mastra-hvalur eisini hendan sama sunnumorgun hevði verið inni á vágni.

Einaferð tíðliga í summar varð boðað frá grind í Sandavági. Men tá bátar komu til »grindina« vórðu teir varugir við, at hetta var mastrahvalur.

Fyri stuttum vóru seks mastrahvalir- ella bóg-hvíthvalir - ella æðuhvalir - hvat ein nú velur at nevna teir - mestsum uppi á landi á sandinum í Sandavági. Teir vórðu ríknir út aftur av alarunum á vágni.

Hendan vakra sunnu-morgunin vóru seks hvalir á Sandavági, og aftur vóru alararnir á kroppinum á teimum, frættist úr Sanda-vági.

Fyrrapartin sunnudagin, tá blaðmaðurin saman við øðrum kom í land av Tern-uni á Oyrargjógv, komu seks hvalir spakuliga norður við Vágalandinum. Fýra smærri og tveir størri hvalir vóru í bólkinum. Annar av teimum vaksnu var ivaleyst ein hannhvalur eftir stóra horninum at døma.

Hann svam soleiðis um-leið eitt byrsumál úr landi. Spakuliga, eins og peri-skopið á einum kavbáti, sum kemur upp, kom hetta spíska hornið undan. Síðan sást ryggurin. Og uttan at nakað sást til, at hvalurin kúlaði seg saman, gleið fyrst ryggurin og síðan hornið spakulig undir aftur. Eftir var bert ein meldur í vatnsskorpuni, sum segði frá, at her var havsins størsta rovdjór rovdjór spakuliga farið glíðandi framvið.

Nærri landi vóru æður og teistar púra óð í høvðinum. Engin ivi er um, at tey vita, hvat hesin hvalurin kann finna uppá, og tí royndu tey at bjarga sær, sum tey kundu best. Turnaðu eftir sjónum og royndu at sleppa á flog. Men tað eydnaðist bara onkrum, meðan onnur í vill-ari angist lupu upp á land og tustu niðan gjøgnum fjøruna.

Og har, tætt fram við landinum, komu teir ungu jassarnir. Lívligir. Høvdu ivaleyst hug at spæla við hesar bebbaræddu fuglar-nar. Hesir høvdu meira ferð, enn teir eldru ytri á. Komu tætt fram við landinum, so tað viðhvørt sá út, sum ætlaðu teir at gera landdgongd. Og ein teirra, var helst í serliga góðum híry, tí hann slerdi við sveivinum, hvørja ferð, hann var undan. Líka-sum ein heilsan til forvitan myndamannin, sum stóð við bilverjuna á vegnum beint sunnan fyrri ferjuleg-una og tók mynd niður á á ryggin á einum spælandi mastrahvali.

Men æðurnar tóktust tó sleppa við hvøkkinum hesa-ferð. Ternan bakkaði frá, og hvalirnir fóru eitt sindur yvir á Sundið og hildu leiðina norðureftir.

Gríma aftur til brots

Niðri á gamla meiðarínun rokast tey við at leggja seinastu hond á sjónleikin Krypilin úr Inishmaan. Eisini er skráin løgd fyrri næsta leikárið fram til næsta summar, og nógv spennandi verður at gleða seg til

STEFAN Í SKORINI

7. oktober ber til at seta seg væl til rættis á Meiarinum fyrri at síggja nýggja leikin, sum Gríma hevur sett upp. Krypilin úr Inishmaan er ein kendur leikur, sum er skriv-aður av 30 ára gamla Martin McDonagh. Hann er úr Onglandi, men av írskari ætt. Leikurin hevur verið vístur um alt Evropa og í Amerika. Eisini er hann sloppin framat í tjóðleikhúsinum í London. Martin McDonagh hevur latið sjei leikir úr hondum, og fleiri teirra hava verið víroðsløn-arverdir.

Nýggju leikarar eru við. Seks teirra eru limir í leik-bólkinum Grímu, meðan hinir tríggr eru læntir áhugaleikarar. Leikararnir Ria Tórgarð, Birita Mohr, Egi Dam, Hans Tórgarð, Kristina Hansen og Páll Danielsen eru úr Grímu.

Egi Dam, Adelborg Linklett og Jógván Salomon Joensen venja her leikin Krypilin úr Inishmaan

Mynd: Jens Kr. Vang

Umframt tey eru Hallur Hjalgrímsson úr Havn, Jógván Salomon Joensen úr Gøtu og Adelborg Linklett úr Klaksvík eisini við.

Leikstjóri er Eyðun Johannesen, sum er komin

heim til Føroyar fyrri at vera. Umframt at leikstjórna leik-inum tekur hann sær eisini av pallmyndini.

Leikurin fer fram í 1934, tá eitt lið at filmssjónleik-arum kemur til lítila oyggja-

samfelagið Aran vestanfyrri Írland. Alt er á gosi av hesi forkunnugu vitjan. Leikurin rúmar beinrakið skemt, men er samstundis ein gripandi søga um foreldraleysa kryp-ilin, sum býr hjá tveimum gomlum gentum. Leikurin er valdur, tí hann hevur bæði gaman og álvara.

– Leikurin minnir um tað føroyska veðurlagið, og hann broytist, sum ljósið broytist. Hann er bygdur upp sum eitt slag av eini kriminalsøgu. Beint sum áskoðarin heldur seg hava funnið útav tí, hendir okkurt nytt, og so hevur tú ikki funnið útav tí hóast alt, sig-ur Eyðun Johannesen, leik-stjóri um leikin.

– Eg gangi ikki til sjón-leik. Tí skrivi eg leikir, sum eg kundi hugsa mær at sæð, um eg gekk til sjónleik, sig-ur maðurin aftanfyrri leikin Martin McDonagh.

Umframt henda leikin, er

ein annar leikur á skránni hetta leikárið. Miðskeiðis í mars mánaði næsta ár verður leikurin hjá Jóanesi Nielsen frumsýndur. »Eitur nakað land Week-end?« er heitið á leikinum. Leikritið vann leikritakappingina, sum Leikapallur Føroya skipaði fyrri.

Teir á Meiarinum lótu ikki boðini sita á sær, men finga hendur á leikinum og avgjördu, at hann var verður at seta upp.

– Hesin leikurin vísir nakrar síður, sum vit ikki hava sæð í skaldskapinum hjá Jóanesi fyrr, men tað er tó enn tann sami Jóanes, sigur Eyðun Johannesen, sum eisini skal leikstjórna tann leikin.

Leikararnir verða Egi Dam, Kristina Hansen, Birita Mohr, Katarina Nolsøe og Hans Tórgarð. Stamen Stanchev fer at skriva nýggjan tónleik til leikin.

Jørgen-Frantz og Poul F Umframt teir báðar stóru leikimar verður nógv annað virksemt á Meiarinum, sum skal stytta fólki um tey longu vetrarkvøldini.

Tveir teir seinastu mán-aðirnir í hesum árinum verður skipað fyrri kvøld-

setum fyrri vaksnum á Gamla Meiarinum. Hetta eru frásøgukvøldini, sum næstan er vorðin fastur táttur. Í sambandi við at 100 ár eru sðani, at Jørgin-Frantz Jacobsen varð borin í heim, verður hansara skaldskapur eitt av evnun-um. Eisini verður nomið við Poul F, og Birita Mohr og Hanus Johansen fara at lesa nakað av hansara skald-skapi.

Annars verður Nobel-vinnarin Dario Fo eisini á skránni saman við frásagn-um úr Havnni.

Umframt hetta eru tey so smátt farin undir at fyrirreika eina jólakabarett, og Café-kvøld við upplestri, leik-brotum og tónleiki verða eisini á skránni í vetur. Av Gamla Meiarinum verður sagt, at hetta er eitt stað, sum er komið fyrri at vera. Hetta er triðja árið, at Gríma húsað á Meiarinum.

Ein fastur fyrisitari er nú eisini settur í starv. Tað er Jenny C. Petersen. Hon hevur arbeitt innan sjónleik í Noregi í eini tíggu ár og hevur tiskil tær neyðugu royndirnar.

Kanna avleiðingar av vandamiklum evnum

Í Norðurlandahúsinum sita 22 granskarar úr londum kring Norðpólin og gera metingar um tær upplýsingar, sum eru komnar fram viðvíkjandi vandamiklum evnum í fólki

STEFAN Í SKORINI

Granskararnir hava allir til-knyti til AMAP, Arctic Monotoring an Assessment Program. Tað vóru ráðharr-ar úr londunum kring pólin, sum fyrst í nftíárunum eftir at jarntjalðið fall, tóku stig til at savna allar upplýsingar um dálking í pólokinum.

Londini vóru bangin fyrri, at verri stóð til enn fólkl-grunaðu, og tí skuldi farast undir eina skipaða eftirans-ing av pólokinum.

AMAP er í ymsum ból-k-um. Tann, sum er í Norður-landahúsinum hesar dag-arnar, er Human Health Expert Group. Hann tekur sær mest av heilsuni hjá fólki, meðan aðrir bólkar fyrst og fremst fylgja við geislavirkni og veðurlags-broytingum.

Pólókið er sera viðbrekið, har lítið er av vøkstri og djórálivið ikki er so fjøl-broytt. Tí kann dálking gera størri skaða enn aðrastaðni á jørðini. Hetta ger tað neyðugt at fylgja væl við tí, sum ryfriferst í økinum.

Gott høvi

Pál Weihe umboðar Føroyar

á fundinum, og er tað før-oyksa umboðið hjá Føroy-um í AMAP. Hann heldur, at hetta er eitt sera gott høvi hjá føroyingum.

– Vit í Føroyum hava ver-ið virkin innan heilsuókið í fleiri ár. Hetta er tí eitt gott høvi hjá okkum í einum skipaðum forum at saman-bera upplýsingar, sum eru fingnar til vega í øðrum londum, sigur Pál Weihe.

Til viðgerðar á fundinum

verða mátingar av dálkandi evnum í menniskjum, sum búgva runt um Norðpólin, og hvørji skaðlig árin hesi evni kunnu hava á heilsuna hjá fólki.

Tann føroyski bólkurin fer til næsta fundin at leggja fram eina føðslukanning av barnakonum í Føroyum. Henda kannningin verður gjørd nú og verður vænt-andi klár at almannakunn-gera í vár, tá næsti fundurin

er settur á skránnu.

– Tað er týðningarmikið, at vit, sum líva og á mark-inum millum pólókið og evropeiska meginlandið, eru við í arbeiðnum at verja tey áhugamál, sum vit hava felags við onnur lond um okkara leiðir, sigur Pál Weihe.

– Hetta kann eisini brúk-ast seinni sum eitt politiskt argument móti teimum londunum, sum dálka mest

Granskarar eru í hesum døgum í Norðurlandahúsinum og meta um tey vandamiklu evnini, sum eru at finna í okkum, ið búgva kring Norðpólin Mynd: Jens Kr. Vang

Alt til seyming á einum stað

Vit hava júst nú fingið ein hóp av nýggjari meturvøru, bæði til børn og vaksin. Nýggjasti móti til troyggiur, buksur, jakkar o.a.

Eisini hava vit fingið nýggj bond og annað at seta uppá klæðir.

Kom inn og síggj ella bið um próvar.

SP/F MARJUN HEIMÁ
C. Ploysmsgøta 4 • 100 Tórshavn • Tel. 31 25 31 • Fax 31 23 19